

АКТИВІСТИ ФОНДУ ПРИВЕЗЛИ БАТЬКА І ДОНЬКУ НА ЛІКУВАННЯ

Як інформувала газета „Стар-Леджер“ з понеділка, 19-го лютого, активісти Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля повернулися з Києва у п'ятницю, 16-го лютого, після доставки ліків, харчів і одягу советським транспортним літаком до столиці України, та привезли зі собою на лікування 6-місячню Марію Кавасюк і її 37-літнього батька Василя, які перебувають в домі д-ра Зенона і Надії Матківських. Обидвоє Кавасюки — жертви вибуху в Чорнобилі, донька має ознаки лейкемії, а батько пошкодження зору. Він працював над відчищенням Чорнобиля і околих три місяці. Старша донька Кавасюк померла на лейкемію на 16-му місяці життя. Кавасюки лікуватимуться в лікарні Юніон, Н.Дж., яка під кінець минулого року за старанням д-ра Матківського зовнішнього приймача рідно до п'яти пацієнтів з України, заражених радіацією. На фото згорі Василь з Марією Кавасюк (ліва) і д-р Матківський.

Вже висилається останній том УЕ

Джерзі Сіті, Н.Дж. — У грудні минулого року до редакції „Свободи“ загостив д-р Атанас Фіголь, який інформував про закінчення праці Енциклопедії Українознавства десятим томом, що саме друкується. Про це „Свобода“ писала в числі 240 з 20-го грудня 1989 року. Тепер редакція ЕУ інформувала, що з початком січня 1990 року розпочалася видавництво десятого тому ЕУ тим передплатами, які мали вивертити передплату за усі десять томів ЕУ-2. Ті, які залягають з передплатою, а бажано ще останній том дістати, повинні негайно вивертити своє заборговування. Ціна кожного тому ЕУ-2 в повільні коштує 30 дол., а в півсирі 35 дол.

Писати в цій справі треба на адресу: А. Фігол, Pienze-

nauer Str. 15, 8000 Munchen, 80, B.R.D. West Germany.

ПРОФ. С. КЛОЧОВСЬКИЙ В ІНСТИТУТІ ІМ. В. ЛІПІНСЬКОГО
Філадельфія. — В Східноєвропейському Дослідному Інституті ім. В. Липинського відбудеться доповідь д-ра Єжи Клочовського, професора історії культури Католицького університету в Любліні, Польща, який цього року є гостинним професором в Інституті для завантажених студій у Принстоні, на тему „Папа Іван Павло II і Центрально-східна Європа: Білорусь, Литва, Польща, Україна“. Доповідь відбудеться в п'ятницю, 23-го лютого о год. 7:30 вечора в будинку інституту, 469 Фламінго вул., Філадельфія, тел.: (215) 482-7111.

„Червона Калина“ продовжує традицію

Джерзі Сіті, Н.Дж. (О.К.). — Події життя проходять у прискішеному тепер темпі, і нам не хочеться вірити, коли до нас у редакцію заходять представники пластових куренів „Червоної Калини“, що вже знову проминув рік і знову за порогом традиційні вечорниці „Червоної Калини“, вже 36-ті з черги, а 31-ші з презентацією дебютанток.

Цим разом, як інформувала голова організаційного комітету Степан Рудик, таких дебютанток буде шість в тому онда зістейт Огайо, а п'ять з Нью Йорку та околиць.

Вечорниці вже справді „за дверима“, бо відбудуться вони в суботу, 24-го лютого, в залах Лус Гленпойт, готелю, що приміщенням зараз за мостом Джорджа Вашингтона, так що доїзд до готелю є дуже простий та швидкий.

Організатори, С. Рудик, Євген Брожина, Юрій Стецюк і організаторка дебютанток Марта Кебало, вже не вперше підготували імпрезу в цих залах і як інформувала С. Рудик дуже з цього задоволені бо залі великий та зможуть примістити усіх цих численних гостей, які щорічно є учасниками забави „Червоної Калини“. Наші гості зраджують, нам, що минулого року бракувало лише 40 осіб, щоб була тисячка учасників вечорниць, а на підставі замов-

Організатори балу Ю. Стецюк і С. Рудик в редакції „Свободи“.

лень, які вже наспіли уважати, що в цьому році число їх може перейти 1,000.

С. Рудик і Ю. Стецюк, які відвідали редакцію, розповіли, що вечорниці „Червоної Калини“ мають не лише свою заслужену традицію, але також вітаються особливим зацікавленням серед української молоді, яка прямує „лише“ на цю забаву з усіх сторін ЗСА. Отже не лише т.зв. старше громадянство вітримує традицію, але також молоді, однак, тут напевно грає роль не так сантимент, як реклами, що „забава знаменита“.

Теперішні організатори вечорниць, які перебрали це завдання від колишніх ук-

ОРГАНІЗУЮТЬ КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ ПОХІД „ДЗВІН“

Москва. — За ініціативою Товариства Української Культури „Славутич“ в Москві, що його очолює космонавт П. Попович, влітку цього року буде проведений культурологічний похід „Дзвін“. Мета походу — знайомство з історією, культурою України, розвитком екологічної свідомості населення, пробудження національної свідомості українців Донеччини, Луганщини, півдня України.

До участі в цьому заході запрошуються представники творчої та наукової інтелігенції, студентство, громадські організації, всіх, хто не байдужий до минулого, сучасного та майбутнього України.

Похід відбудуватиметься поетапно і охопить всі області України. До походу можна приєднатися на будь-якому етапі. В процесі походу його учасники зустрічатимуться з населенням, проведуть бесіди про екологічні проблеми, соціологічні питання. Будуть організовані виставки, концерти.

Організовані в автономні групи учасники „Дзвону“ збираються на початку кожного етапу в обласних цент-

рах зазначеної дати о 12-й годині біля залізничної станції. Група повинна мати намет, що необхідний для походу посуд, запас харчів, гроші.

„Дзвін“ — 90 завершиться в Каневі 23-го серпня, де відбудеться Всеукраїнське свято молоді, що продовжиться на Сорочинському ярмарку.

Товариство Української Культури „Славутич“ запрошує всіх українців закордонної діаспори, зокрема з Канади, ЗСА, Бразилії, Австралії взяти участь в поході по Україні „Дзвін“ — 90.

Довідки про місце збору закордонних учасників і детальну програму походу зацікавлені можуть отримати під такою адресою: 115563 Москва а/я 59 „Славутич“ або по телефонах: 393-87-90; 122-53-66.

КОНЦЕРТ ТРІО МАРЕНИЧІВ

Вашінгтон. — Тут в суботу, 24-го лютого, в аудиторії школи ім. Архипіскапа Каролла, 4300 Гарвуд рд. П.С. відбудеться концерт тріо Мареничів. Початок концерту о год. 7:30 вечора.

ПІДГОТОВЛЯЮТЬ ФІЛЬМ

ПРО В. СТУСА

Джерзі Сіті, Н.Дж. — В січневому числі тижневика „Україна“ ч. 4 появився обширний спомир пера письменника і кінорежисера Володимира Шовкошитного п.н. „Народе мій, до тебе я ще верну“, присвячений Василю Стусові, його повному терпіння передчасною закінченні життя і повороту тліних останків на Україну.

Автор з великим зворушенням пише про поета, вже у вступі стверджує: „Василь Стус обривався на мене усім громадом своєї неволі, талану й таланту. Це було потрясіння, рівне Чорнобилі. Коли я втрапив домілку й минуле, з душі вирвалось „Схо апреля“. Коли я відкрив для себе Всесвіт Стуса, став писати тільки українською мовою“.

В. Шовкошитний є режисером фільму, який тепер

готується п. н. „Василь Стус. Тернова дорога“. Саме його, як режисера фільму, виділювали організувати переповнення тліних останків В. Стуса, Ю. Литвина та О. Тихого, а при тому бути у Пермі, де він проводив групою фільмовців, що на місці знімали одну частину для фільму. В. Шовкошитний описує довго і вичерпно не лише трагічний кінець В. Стуса і Ю. Литвина, але також якими викрутками та несправедливо пояснювано їхню смерть. А відтак, як пише автор статті, йому „гірко довелось оббивати пороги, випрошувати та виклячувати“ у місцевих властей дозвіл на перевезення тліних останків усіх трьох українських мучеників до столиці України, помімо того, що такий дозвіл дав керівник відповідального уряду Пермської області В. В. Казанцев. У хронологічному порядку В. Шовкошитний подає день за днем свого „ходження по муках“ від 24-го серпня до 14-го листопада, коли він вкінці із трьома домовинами вирушив в поворотну дорогу до Києва.

Усі перешкоди, відсилання від одної установи до другої, пробити зумисно колеса тягарового авто, що мало везти труни, все це, як пише В. Шовкошитний, відбулося в „п'ятий рік перебування“.

Але автор закінчує свою сумну розповідь оптимістичним акордом, в якому подає імена ряду людей, які старалися допомогти йому в його важкому ділі і пише так: „Ті, котрі так старанно намагалися зірвати переповнення, не врахували одного — що мають такий народ. А вітм, вони його вже не мають. Народ перестав бути натовпом і усвідомлює себе як єдність людей“.

Стаття прикрашена великою світлинкою з похорону В. Стуса, Ю. Литвина і О. Тихого у Києві, цією самою, що була поміщена в „Свободі“.

ДИТЯЧА МАСКАРАДА

Нью Йорк. — Пластова Станиця та Гурток Пластунів влаштовують в неділю, 25-го лютого, дитячу костюмову забаву, на якій пластові наоцтові гратимуть „Царівна-жаба“. Забава відбудеться в залі школи св. Юра, 6-та вул. Початок о год. 2-й по полудні. Вступ — 5 дол. для дорослих, один дол. — для дітей.

ЛАТВІЯ ПОЧАЛА ПРОЦЕС НЕЗАЛЕЖНОСТІ І ВИХОДУ З ССРС

Москва. — Пресове агентство Ройтерса інформувало, що Верховна Рада Латвійської ССР, після довгих дебат, які часом переходили в суперечку, прийняла голосами 177 до 48 постанову про запускування процесу незалежності і виходу з ССРС. У прийнятій декларації говориться про конечну потребу виходу Латвії із Союзу і перетворення республіки у незалежну самостійну державу.

Декларація засуджує анексію трьох прибалтійських республік до ССРС в 1940 році, у висліді договору Москви з Берліном, підписаного тодішніми міністрами закордонних справ ССРС Вячеславом Молотовим і Йоахімом фон Ріббентропом, гітлерівським міністром і впливовим політиком в тодішній фашистській Німеччині. Подібні декларації раніше прийняли дві інші прибалтійські республіки, Литва і Естонія, засуджуючи тим самим окупацію їхніх країн Червоною армією.

Як відомо, окупація Москвою трьох прибалтійських країн і прилучення їх до ССРС, припинила 20-річний процес функціонування цих країн, як самостійних держав і включила їх до числа поневолених Московським народів.

Не зважаючи на заклик місцевих націоналістів припинити процес виходу з ССРС і проголошення незалежних держав, Прибалтика не спішиться переводити в життя прийняті декларації правдоподібно тому, щоб не насторожувати тих сил в комуністично-московському партійному урядовому апараті, які взагалі виступають проти всякої лібералізації та полегш для республік. Фактично латвійська декларація є найбільш виразна і далекойдуча.

Вальдіс Берзіньс, латвійський журналіст заявив після прийняття резолюції, що латвійський нарід хоче бачити на практиці процес демократизації і ревізії допершого колоніального стану. Латвійська держава, заявив він, практикуватиме в себе гуманітарний соціалізм і співпрацюватиме тісно з усіма народами на базі домовленості і обопільних договорів.

Під час недавньої візити до Литви теперішній генеральний секретар ЦК КПСР і президент ССРС Міхаїл Горбачов заявив, що Верховна Рада ССРС і З'їзд народних депутатів випрацює спеціальні закони, на підставі яких республіки можуть вийти із Союзу. Зрештою така стаття конституції ССРС існувала в теорії і перед тим, але ніхто не відважувався її використувати з огляду на тоталітарний режим, який існував в Кремлі ще перед приходом до влади М. Горбачова. Деякі російські шовіністи, які сидять на провідних становищах в Комуністичній партії і урядах, домагаються навіть викupu від тих республік, які хочуть вийти із Союзу, за дотеперішній матеріальний вклад центрального уряду в розбудову республік. Очевидно, комуно-московські колоніалісти ні словом не згадують про пограбкування поневолених ними народів і про те, що жодна з республік не вступала до Союзу на добровільній базі, а була прилучена мілітарною силою.

Після закінчення сесії Верховної Ради ССРС, ерентуального З'їзду народних депутатів і З'їзду Компартії, може прояснитися загальна ситуація і на цьому відтинку, тому прибалтійські республіки не поспішають з драстичним потягненням, — кажуть західні політичні спостерігачі.

В АМЕРИЦІ

ФЕДЕРАЛЬНА ЛАВА присяжних у Вашингтоні обвинуватила посадника міста негра Меріона Беррі у п'яти злочинах посідання кокаїну та в трьох випадках брехні про зв'язок з наркомафією. Відповідно до цих звинувачень М. Беррі загрожує 20 років ув'язнення та гривня в сумі 1,250,000 дол. 53-літній М. Беррі був арештований 18-го січня під час вживання кокаїну в готелі. Лава присяжних долучила до цього інциденту попередні, маючи ватом речові докази, відомості та свідки. Але М. Беррі, як і раніше, заперече свою причетність до наркотиків, стверджуючи, що знаходиться на лікуванні в клініці на Вест Палм Біч, Фла., лише з приводу алкоголізму. Адвокат М. Беррі сказав, що його клієнт буде проголошувати себе невинним, та й „звинувачення не є такі страшні“. Коли М. Беррі вислухав звинувачення, він заявив, що зовсім не був здивований, бо ці звинувачення „продовженням політичного лінування та намагання Департаменту справедливості всі ці роки за будь-яку ціну розслідувати адміністрацію Беррі... Я не збираюся реанімувати з посади посадника Вашингтону“.

ШКІЛЬНА СИСТЕМА Нью Йорку нараховує 80 відсотків студентів іших рас крім білої, а вчителів білої раси — 70 відсотків. Від грудня минулого року Шкільна рада міста почала працю на планом збільшення кількості вчителів та працівників шкільної системи негритянського, еспаномовного та азійського походження. Ця пропозиція стала першою „позитивною“ акцією Шкільної ради за всю історію в питанні національних меншостей і працівників-жінок. Роберт Вагнер президент Шкільної ради, презентуючи цей план, висловив впевненість у його затвердженні на протязі кількох тижнів. Новий план шкільної ради Нью Йорку розглядається зрівноваження у расовому та питанні статі всіх працівників шкільної системи, починаючи від інспекторів і кінчаючи прибиральницями, загальне число яких досягає 112,039. План реорганізації шкільної системи метрополії стане найбільшим у цьому відношенні планом в країні.

26-ГО БЕРЕЗНЯ В ГОЛЛИВУДІ, Каліф., відбудеться щорічне присудження нагород Американської академії кіномистецтва. Минулого тижня були оголошені претенденти на премію „Оскар“ у понад 20-ти різних категоріях, від найкращого актора і акторки до найкращого монтажу та світлових ефектів. На дев'ять нагород претендує фільм „Шофер міс Дейзі“, на вісім — фільм „Народжений 4-го липня“, фільм „Слава“ і „Моя ладна нога“ претендують на п'ять нагород. Як не дивно, фільм „Бетмен“, який мав надзвичайний касовий успіх — 251 міль. дол. прибутку, не притягнув зацікавлення комісії. Актор Джек Ніколсон, виконавець головної чоловічої ролі, також не буде висуваний кандидатом на звання найкращого виконавця чоловічої ролі. Висловлюються передбачення, що цю нагороду отримає актор Том Круз, виконавець головної ролі у фільмі „Народжений 4-го липня“. 80-літня акторка Джессіка Тенді, виконавець головної ролі у фільмі „Шофер міс Дейзі“ кандидує на звання найкращої акторки в ролі пристарілої вдови. Якщо вона його отримає, то це буде перший „Оскар“ в її акторській кар'єрі.

ОПУБЛІКУЮТЬ ПРАВДУ ПРО ГОЛОД 1932-33 РОКІВ

Київ. — Советські власті дали наказ опублікувати з подробицями правду про голод в Україні, яку старалися затіати та зовсім викреслити з історії страхітливих прощодів останніх 50-ти років. Згідно з доказами західних істориків у цій трагедії українського народу 1932-33 років загинуло понад п'ять мільйонів осіб.

Резолюцією Комуністичної партії України опублікувало офіційне всеосяжне пресове агентство ТАСС і в ній визнається що жаливу подію вперше „національно-трагедією“, а всю вину приписується диктаторові Йосифові Сталінові та його „кримінальний“ політичний колективізації. Видано наказ офіційному партійному історичному інституту почати друкувати в цьому році статті про штучний голод, включно з нововідкритими архівними матеріалами. В резолюції говориться про те, що новознайдени архівні матеріали „дають трагічну картину масових жертв голоду та хворіб, особливо від безречності 1933 року“. Слід підкреслити, що не подіється в резолюції конкретних чисел жертв голоду, з другого боку не можна забувати й про те, що про цю трагедію замовчувалося, а навіть зумисно затаралося будь-які згадки про це. Аж в останніх трьох роках з приходом до влади Міхаїла Горбачова то тут, то там почали відзиватися голоси про трагічний голод 1932-33 років. У 1989 році вперше голова Комуністичної партії України Володимир Щербинський підтвердив, що в деяких районах України внаслідок поганого сільськогосподарсь-

кої політики був голод.

Одначе це рішення Комуністичної партії України є першим того роду публічним визнанням, що штучний голод це факт, а рішення опублікувати всі подробиці цієї події можна також завдячувати гласності. Тут визнається, що „випромож півстоліття цю тему наказано історикам країни зовсім заглушувати, а це в свою чергу перешкодило науково-дослідному розумінню фактів і об'єктивному моральному та політичному підрахунові цієї національної трагедії“. Комуністична партія України погоджується зі західними істориками, що штучний голод це наслідок примусової колективізації, що означало ліквідацію приватної власності землі та розкуркулення. У своїй обширній праці про голод п.н. „Жива розпач“ Роберт Конквест говорить про зумисне народоубивство в Україні, а не тільки „погану політику“.

СВЯТОЧНІ СХОДИНИ

Нью Йорк. — Відділ Українського Патріархального Товариства влаштує в неділю, 25-го лютого, о 2-й год. по полудні, святочні сходи, присвячені св. П. Патріярхові Йосифові. На сходах виступить гість з України, політв'язень, правозахисник і активіст за релігійні та людські права Ольга Горинь з доповіддю на тему: „Українська Церква в обороні народу в минулому і сучасному“. Слово Микола Галів. Сходи відбудуться в домі НТШ, 63 Четверта аве.

Помер В. Щербинський

Київ. — Інформаційне агентство АП, покликане агитувати на повідомлення ТАСС, повідомило, що в п'ятницю, 16-го лютого, помер колишній перший секретар ЦК КПУ Володимир Щербинський, який не дожив дві дні до свого 72-річчя.

Очолюючи Компартію України протягом 17-ти років, В. Щербинський жорстко придушував будь-яке індукументу та активно втілював у життя брежнєвську політику русифікації України. На його совісті також сотні тисяч отруєних радянською жителів України, яких

часно не попередили про небезпеку і не евакуювали з небезпечної зони. Дехто вважає, що провиня Щербинського є і в тому, що Чорнобильська АЕС не мала захисного саркофага. Але ніхто не сумнівається, що він був серед тих, які намагалися приховати правду про катастрофу в Чорнобилі та її наслідки.

В. Щербинський був найближчим помічником Брежнєва і в перебуванні часи утримувався при владі довше, ніж його колеги в інших республіках.

У СВІТІ

ЕРІХ ГОНЕКАР, КОЛИШНІЙ провідник Східної Німеччини, заявив, що він бере на себе відповідальність за шахрайство у місцевих виборах минулого року, як і за доведення країни до теперішньої кризи, одначе категорично відмовляється від будь-яких кримінальних злочинів. Його заяву прочитав на краєвій телевізійній мережі Райнер Еппельманн, пастор і провідний діяч опозиційної групи „Демократичного пробудження“. Він також сказав, що цю заяву Е. Гонекер написав у домі ще іншого пастора, де він зараз проживає та очікує судового розправу. Його обвинувачують в зраді, надкутті владі та корупції. Е. Гонекер підкреслює у згаданій заяві, що він „ніколи не робив жодних політичних рішень з егоїстичних мотивів і тому почувався зовсім невинним у кримінальних звинуваченнях“.

ЧЕХО-СЛОВАЦЬКІ ТА мадярські урядові чинники заявили минулого тижня, що вже цього тижня советські війська розпочнуть свій вихід з території Чехо-Словаччини, а договір про цілковите відтягнення советського війська з території Мадярищини правдоподібно буде заключено протягом одного місяця. Офіційне пресове чехо-словацьке агентство СТК цитує шефа штабу військ Чехо-Словаччини ген. Антона Слімака, що відхід советського війська розпочнеться з околиць Бруншта, що знаходиться 160 миль на схід від Праги. Чехо-Словаччина намагалася, щоб всі советські війська були відтягнені з території країни до кінця цього року, але як стверджує ген. А. Слімак, це мабуть такі не владсть здійснити. Москва хоче затримати свої військові частини до кінця 1991-го року, але, як твердять урядові чинники в Празі, мабуть відлучити до компромісу і погодяться на червень 1991 року.

У СОВЕТО, ПІВДЕННА АФРИКА, на закінчення своїх восьмиденних відвідань Американський мунирський політично-громадський діяч пастор Джессі Джексон, прощаючись із звільненням з тюрми по 27-ми роках Нелсоном Манделею, заперечив факт, про який сьогодні гомонить цілий світ, тобто, що Н. Манделея є вільною людиною. Дж. Джексон заявив перед кореспондентами засобів масової інформації, що „це не є правдою“. Правильним є те, що Н.Манделею звільнено з тюрми, але вільною людиною він не є, а буде тоді, коли зникне апартеїд в Південній Африці.

СВОБОДА

ISSN 0274-6964 • published daily except Sundays
 Monday and holidays by the Ukrainian National Association
 10 Montross Street, Jersey City, N.J. 07310
 Phone (201) 444-0237 FAX (201) 451-2200
 Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.
 POSTMASTER: Send address changes to SVOBODA, P.O. Box 1000, Jersey City, N.J. 07310
 Subscription rates: \$40.00 1 year, \$22.00 6 months, \$12.00 3 months, \$12.00 1 year. Change of address — \$1.00. Make checks or money order payable to "Svoboda".

Редукція збройного арсеналу

Президент Роналд Реген виступив проти переговорів про обмеження різних родів зброї та запропонував переговори про їхню редукцію, про поступове зменшення арсеналів зброї, змагаючи до цієї ідеальної і, мабуть, нездійсненої цілі, щоб фабрики і майстерні та лавораторії перестали працювати над винищуванням людей. Наступник Регена Джордж Буш тримається цього самого принципу. У своїй великій промові „Про стан Унії“ з початком цього року виступив з конкретною пропозицією на адресу Михайла Горбачова: скоротити число військ ЗСА і СССР до 195,000 воєнків по кожній стороні, стаціонарних у Західній і Центральній Європі, з тим, що Америка могла б зберегти додаткових 30,000 на своїх базах у Великобританії, Португалії, Іспанії, Греції і Туреччині. Наполягав теж на приспіння переговорів про редукцію різних родів зброї, однаково звичайного роду зброї як стратегічної (танки, панцерні вози, різні роди військових літаків). Британський прем'єр Маргарет Тачер негайно підтримала цей план. У минулому тижні державний секретар Джеймс Бейкер перевів два дні у Москві на нарадах над цим планом. Михайл Горбачов погодився на план Буша, але наполягав на збереження принципу „рівності“ збройних сил Америки і Советського Союзу. Дотепер ці збройні сили СССР куди перевищували збройні стан Америки, Москва дійсно змогла „назидати і перегнати“ Америку у накопичуванні наїзрозорднішої зброї. Але воно вдарило бумерангом по советській імперії. Уся економіка була наставлена на зріст збройної сили і на влаштування люксового життя в комуністичній панівній класі. З цієї причини п'ять років тому імперія опинилася над берегом економічного банкрутства. Тодішній голова НКВД Юрій Андропов зрозумів це і протегував молодшого енергійного й амбітного члена Політбюро Михайла Горбачова на пост генерального секретаря Компартії з місією оздоровити господарку. За минулих п'ять років економічні відносини в СССР не покращилися, а ще погіршилися, але це створило добру кон'юнктуру для переговорів Вашингтону із Москвою про редукцію видатків на військові цілі, бо Москві потрібні гроші.

З початку 1989 року Советський Союз мав на землях сателітних країн 560,000 воєнків. В одній Східній Німеччині Москва мала 350,000 воєнків з усім збройним виродам. Це був і подекуди все це є страшний тягар і для Москви і для даних країн. Але, визволившись політично від диктатури Москви — Польща, Мадящина і Чехословаччина вже „просили“ Москву забрати геть свої війська. Уряд СССР розпочав уже помалу, частинами, робити це. Пропозиція Буша зредукувати наземні війська обох сторін у Центральній Європі — прийшла в пору Горбачову, бо краче виглядає, що він відкликає війська у зв'язку з міжнародним договором, аніж це сталося би під натиском від „зрадницьких“ учорашніх советських сателітів. Але, маючи раніше таку перевагу збройних сил над ЗСА, що можна було — як нахвалалися болшевики — „шайками закинути“ американські залоги в Європі, Горбачов вимагав як сказано „рівності“ наземних військ у Західній і Центральній Європі, тому відкинув вимогу Буша, щоб ЗСА мали право зберігати на наземних вгорі європейських базах ще додатково 30,000 воєнків. Так стояла справа під час дводенного перебування державного секретаря Джеймса Бейкера у Москві. На конференції чотирьох міністрів закордонних справ ЗСА, Великобританії, Франції й СССР в Оттаві Канада, в минулий вівторок, 13-го лютого ц.р. Шварднадзе раптом склав заяву, що СССР погоджується на цю надвищу американських військ на 30,000 на американських європейських базах.

Не ідеться про 30,000 військ, а про те, чому саме Горбачов так швидко змінив думку і погодився на деградацію імперії в ділянці збройної сили поза власними кордонами. Західні коментатори правильно виправдують цю раптову примирливість і поступливість Горбачова — розпачливою ситуацією, у якій він опинився.

Логічно виходило б, що треба би припинити свою фінансову і збройну допомогу Кубі й Нікарагуа. Коли Горбачов цього не робить, то це плішки ще один доказ його „зиказувати“ політики і тактики. Покищо Західові й Америці зокрема треба використати труднощі Горбачова для власної редукції військового бюджету. Чи вдасться підписати цього року договір з Горбачовим про редукцію ракут на далеку віддачу і різних наземних вгорі родів офенсивної зброї — це залежить від договору про „нисте небо“ між двома державними секретаріями ЗСА і СССР, це залежить від переговорів з СССР — без уаги на бажання Горбачова чи Буша.

Затально прийнято говорити, що комунізм в Польщі вже нема. Що це не всім так, вистачить заглянути в пересічний польський шпиталь. Там і досі панує комунізм. Для того, щоб заглянути в польський шпиталь потрібні міцні нерви. Звичайно, хворі також лежать в коридорах, але не скаржаться, а, навпаки, задоволені, що для них взагалі знайшлося місце.

Більшість шпиталів побудовано до війни і вони руйнуються на очах без належного ремонту, а закрити шпиталь на ремонт неможливо. Всюди бруд, туалети в неможливому санітарному стані, сморід неможливий, в коридорах купі сміття, бігають таргани. Прибиральниць нема, ім всюди платять більше. Тому прибиральниці не йдуть працювати до шпиталю. Медичних сестер дуже мало. Вони заробляють менше як кваліфіковані робітники, тому не хочуть працювати в шпиталі. Третина випускників медичних шкіл не працює за професією, 60 відс. зареєстрованих медичних сестер не працює за фахом. В районних шпиталях вночі на 60 хворих залишається одна медична сестра. В урологічних відділах кілька років тому оперували хворих п'ять днів на тиждень, а тепер операції роблять два дні на тиждень. Причина — відсутність середнього медичного персоналу.

Кількість лікарів в Польщі меншає швидко. Платня їх мала — так 90 відс. середньої платні професійного робітника. Більшість лікарів назавжди виїжджає за кордон. Останнім часом з Польщі виїжджає більше

Михайло Кучер

ПІСЛЯ КОМУНІЗМУ В ПОЛЬСЬКИХ ШПИТАЛЯХ

двох тисяч лікарів річно. Це значить більше як випускають медичні інститути. Частина студентів медичних шкіл навіть не планує працювати в Польщі, вони отримують диплом — і їх вже нема. Найчастіше виїжджають дентисти, хірурги і анестезологи.

Трапляється, що віддані справі лікарі і медичні сестри працюють без перерви і відпочинку три доби підряд. Вони, звичайно, також не використовують відпустки.

Молоді лікарі, які не виїхали закордон, залишаються з почуття професійного обов'язку. Вони не можуть залишити хворих без допомоги. Вони залишаються у Польщі з моральних причин. Тоді вони мусять рішати нелегке питання як забезпечити родину всім необхідним. Деякі лікарі одверто спекулюють, йдуть в Сінгапур, там купують комп'ютери і їх в Польщі продають. Інша родина не виживе. Молода пара радіологів їде до Норвегії, працює там в ресторанах, має посуд. Спекулюють і вчителі і взагалі люди розумових професій. Інакше не проживеш.

Лікар в Польщі не може нормально працювати, звичайно не вистачає ліків, апаратів для діагностики. Якщо пацієнт неспроможний розіб'є тепломір, мусить його повернути, себто купити на чорному ринку. В звичайній продажі в Польщі тепломірів нема. В районних шпиталях 40 відс. ліків-подарунки Заходу. Ду

За переговори „Круглого столу“ анусено вимогу ліквідації номенклатури. Влада на це не погодилася, номенклатура залишилася неторкненою. Після перемоги „Солідарності“ комуністи потрапили залишити за собою міністерства, які дають владу, а такі, що зв'язані з відповідальністю, залишили „Солідарності“. В результаті внутрішніх торгів Міністерство охорони здоров'я опинилося в руках соціал-демократів, а на чолі стала людина, яка нічого не розуміється на медицині. І в результаті шпиталі знову опинилися без грошей.

Економічна катастрофа Польщі така велика, що невідомо скільки грошей буде потрібно, щоб допомогти. Якщо заробітна плата побилюється на 10 відс., тим самим відповідно побилюється інфляція. І люди мають гроші, за які нема що купити.

Раніше за інтереси шпиталів боролися страйкуючі робітники і бувало виборили поліпшення. Тепер робітник „Солідарності“ не має права страйкувати, тому робітники медицини залишилися без охорони і допомоги, бо лікарі страйкують не можуть.

Однак і сама „Солідарність“ втрачає популярність. 1989 року в „Солідарність“ записалося вчепер менше робітників, як у 1980 році. Минулого року у Варшаві була демонстрація працівників медицини. 5,000 людей в білих халатах несли пляшки: „Громадяни, нам нема чим вас лікувати. Більше ліків — менше гебістів!“ А тепер проти кого демонструвати — та ж уряд їхній!

місії, видавати релігійні газети, журнали та релігійну літературу. Синод також здійснюватиме „широкі канонічні зв'язки з Московським Патріархатом“.

Переговори, які призначені на 15-те березня і на яких має вирішитися питання нормалізації відносин між православними і католиками, Митрополит назвав чотирьохсторонніми, бо за його словами, в них візьмуть участь „представники Ватикану, Московського Патріархату, УПЦ і католики східного обряду“. Насправді ж переговорів ці будуть не чотирьохсторонні, а трьохсторонні, оскільки єкзархат, який всього лише за два місяці до переговорів перейменовано на УПЦ, як був, так і лишився частинною РПЦ, повністю підлеглою Московському Патріархату. Отже так звана УПЦ фактично представляє РПЦ. Таким чином виходить, що РПЦ представлена на переговорах подвійно, а УАПЦ не представлена зовсім.

У зв'язку з цим у Львові 10-11-го лютого відбувся з'їзд Братства Апостола Андрія Первозванного УАПЦ, на якому було ухвалено звернути увагу світової громадськості на дії РПЦ, спрямовані проти УАПЦ.

Наталія Осика

ЕКЗАРХАТ РПЦ ЗАМАСКУВАВСЯ ПІД УПЦ

державі назву Русі-України й також її історію, а тепер Російська Православна Церква присвоїла своєму єкзархату назву Української Православної Церкви, щоб дезінформувати світову громадськість про нібито існуючу в СССР свободу совісті і свободу релігійної приналежності. Майно новоствореної УПЦ, який і раніше, належить Російській ПЦ і всі прибутки також.

Як сказано в „Правде України“, Митрополит Київський і Галицький, патріарший єкзарх України Філарет заявив представникам радіо й телебачення, що Синод УПЦ надає право обирати єкзарха України та архієреїв, але ці пропозиції будуть дійсні лише тоді, коли їх затвердить Московський Патріархат і Священний Синод.

„Тепер наша Церква буде вирішувати всі питання православного життя в республіці самостійно“, — сказав Митрополит Філарет, ніби забувши про власну заяву, висловлену хвилину назад, що новостворена так

звана УПЦ всі свої пропозиції повинна вносити „на затвердження їх Московським Патріархатом“.

Оскільки українська мова отримала статус державної, розповсюдила далі патріарший єкзархат, то в духовних семінаріях Києва й Одеси тепер вивчатимуть українську мову й літературу. Можливо буде відкрито ще одну семінарію, де б навчання велося не російською, а українською мовою. УПЦ, сказав Митрополит Філарет, виступає за створення в Києві храму-пам'ятника, присвяченого Тисячоліттю Хрищення Русі. Незабаром буде видана газета „Український православний вісник“ українською мовою.

Отак билим по чорному зшити український одяг для єкзархату Російської Православної Церкви.

Під час зустрічі з представниками преси 8-го лютого Митрополит заявив, що до новоствореного Синоду УПЦ ввійшло п'ять осіб, які обираються архієреї УПЦ. Синод УПЦ має право створювати свої комісії, видавати релігійні газети, журнали та релігійну літературу. Синод також здійснюватиме „широкі канонічні зв'язки з Московським Патріархатом“.

Переговори, які призначені на 15-те березня і на яких має вирішитися питання нормалізації відносин між православними і католиками, Митрополит назвав чотирьохсторонніми, бо за його словами, в них візьмуть участь „представники Ватикану, Московського Патріархату, УПЦ і католики східного обряду“. Насправді ж переговорів ці будуть не чотирьохсторонні, а трьохсторонні, оскільки єкзархат, який всього лише за два місяці до переговорів перейменовано на УПЦ, як був, так і лишився частинною РПЦ, повністю підлеглою Московському Патріархату. Отже так звана УПЦ фактично представляє РПЦ. Таким чином виходить, що РПЦ представлена на переговорах подвійно, а УАПЦ не представлена зовсім.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Ірена Лаврівська

Гості з України в Баффало

У Баффало — можна сказати, нагло і несподівано — трапилися нагода побачити і почути колишнього найкращого співака України Дмитра Гнатюка. Він не був сам. У останній хвилині приїхав, по довгий затримці ціла група — так, що в Баффало був перший повний концерт в суботу, 27-го січня, в залі української автокефальної православної громади.

Крім Д. Гнатюка, учасниками концерту були: молоденька солістка Київської опери Ірина Даш, Андрій Мороз, чаклун-гуморист і 10-членний ансамбль „Рідні наспівні“ Київської філгармонії, лауреати всеукраїнського конкурсу артистів естради. Художній керівник — Анатолій Мамалига. Імпреду що спонзорувала УАКРП.

Концерт був зовсім інший від тих, які нам доводилося до того часу бачити. Інший різноманітністю, темпом, зміною настроїв, легкістю і шуктарством, а все те пов'язане в дуже елегантну і на дуже високому мистецькому рівні цілість, професійного масштабу.

Почавши від Дмитра Гнатюка, для якого час був дуже ласкавий, бо крім силових чуприн, змін жадних не заперечувалося. Імпозантний, з голосом повозвучним, знаменитою технікою (особливо переходом від піаніссімо до форте), барвою, мелодійністю і чаром, був тим самим Гнатюком, якого ми бачили 19 років тому в Америці. Співав переважно народні пісні (в тому числі галицькі і лемківські), також стрілецькі, а на закінчення концерту наші улюблені „Рідна мати моя“ і „Руснічок“. До речі, Дмитро Гнатюк є членом Народного Руху України за Перебудову, не як політик — він мистець, і хоче показати світові українське

мистецтво, особливо його молоде покоління. Численна публіка (могло бути більше, але не було часу зробити відповідний репортаж) була захоплена ним й іншими, а радше всіма, що виступали. Оркестр складався з різного роду інструментів, як п'ять різних одягів і форм кобз, була і бандура, цимбали, акордіон, сопілка, бугай, бубина, ксилофон і ще кілька звуково-допоміжних, яких я не вмію назвати, звучали прекрасно, інакше, як досі доводилося мені чути, так, що аж за серце хапало.

А потім співала І. Даш, лірично-драматичне сопрано. Надзвичайний голос і виконання, безмежна скаля, вона жила кожною пісню, яку виконувала. Всі були народні, одну з них присвятила своєму батькові, якого (як вона казала) дуже любить — „А я в батька одна“.

І знову оркестр переносив нас у зачарований світ, гармонію тонів усіх інструментів. Часто одна особа грала на кількох, міняючи їх протягом однієї мелодії, ці пісні.

А потім „чаклун“ зовсім розбавив публіку — зала захлистувалася сміхом, піддаючись цьому елегантному і спритному, без зайвої бундучності шуктарству, який був також дуже добрим актором. Очевидно точки програми мінлилися. На жаль, програмом не було, бо концерт був зорганізований „на скору руку“, а все ж таки програма проходила в найкращому порядку, без затримок, не зважаючи на це що вони не мали часу навіть на одну пробу. Це були справжні професіонали, і ми вдячні їм, що вони не пропустили нашого міста і дали мистецьку „насолоту“ тим, хто спрагнений її.

Пишуть з України

Сердечно дякую за святкові поздравлення. У них стільки надії та оптимізму. Ми не так оптимістично настроєні. Хочемо докрити змінюється. І то, що вчора було неможливе — сьогодні ймовірно. Але ми так швидко чинимося, що не знаємо, чи посідає наша обійдеться без трагедії. Ситуація надзвичайно складна, бо демонські сили ще діють. А от, що ти пишеш, що все може обійтися парламентським діалогом. До сих пір все коштувало десятки мільйонів жертв, океанів крові, надер людських кісток, вічної мерзлоти, безмірних страждань, знущань, приниження, чи не пекельна плата за відродження людського інтелектуального людського божественного духу. А ти кажеш: „обійдеться без кровопролиття“. Нічого не обходиться легко.

Але зараз час неймовірно важкий. Куди там до уміщюк... С надії, поринання, відтворення, але покищо не співи, колядки, вертеп, преса. А економічне, соціальне, політичне — покищо

Гандзя, Львів

модифіковане. Говориться про суверенну Україну, але фактично мається на думі форму дещо меншу ніж суверенність. Засадничою політичною концепцією в теперішньому діалозі нації по відношенню до майбутнього існування України як політичної одиниці є союзницьке співіснування з іншими, також ніби суверенними народами, а в тому і з Росією. Говориться про федерацію, а деколи про конфедерацію. Очевидно, все це зводиться до співжиття в існуючій уже „федерації“ якої ніби є Советський Союз, тільки серед змінених умов — словом мирне співжиття „рівних з рівними“. Хто був би найвигідніший ніж ними про це очевидно не гадується.

На тему такого „співжиття“ лідери діючих в Україні груп, яких ми вже чули тут в Америці, за малими (не дуже виразними) винятками, або уникають говорити, або говорять дуже непевно; а коли вже не можуть уникнути відповідей на дані запити, то гримко дають шлу копію „поясненя“ та втертих, непереконливих аргументів, які мають „доказати“, що про абсолютну суверенність України ніни не може бути мови. Натомість, як уже вище сказано, їхні думки зовсім виразно посуваються втертих союзницьким шляхом — шляхом федеративного чи конфедеративного державницького думання про майбутнє.

Треба звернути увагу на те, що якраз самі лідери та організатори НРУП, які зумили заманіфестувати високопатріотичний мотив на з'їзді в Києві та захопити українську душу, допускаються такої тактики, коли їм приходить дискусувати над цією справою одверто з нашою єміграцією, до якої звертаються за підтримкою. Наведу деякі приклади.

Минулого весни відвідувала нас група гостей з Києва, членів Спілки Письменників України, які виступали з доповідями перед українською громадою, як також перед неукраїнцями, в різних місцевостях ЗСА та Канади. Їм ставлено запити в справі окремішності Української Республіки. Їхні відповіді не були дуже то захоплюючі.

Продовження буде.

Українська громада на Лонг Айленді відзначила свято державності

Члени української громади у старості пов. Нассава (зліва): о. Іван Терлецький, Катерина Мицько, Юрій Мотлас з донькою, Томас Гулота, Михайло Драбик, Оля Мандебур, Емілія Гіницький.

Свято державності, яке щороку влаштовує Відділ УККА пов. Нассава, дали залишилися найважливішою громадською імпрезою, яку приготувалися з найбільшою вдячністю. Цього року Відділ УККА зорганізував чотири групи, які в імені української громади зустрілися у різних містах на Лонг Айленді з найвищими урядовцями локальної адміністрації, передали їм українські прапори для вивішення 22-го січня, і прийняли прокламації, видані ними з нагоди українського свята державності.

Громадське відзначення свята державності відбулося в неділю, 28-го січня, о додині 3:00 по полудні в приміщенні УКЦ св. Володимира в Юнонделлі. Декорацію сцени приготував мистець Ігор Кучмак.

Цьогорічні святкування проходили в атмосфері радісного піднесення: до нас уже наспіла добра новина про величаві святкування, які перший раз після 70 років смертельної мовчанки відбулися 21-го січня в Україні. Програму свята розпочала пластова молодь піднесенням прапорів і апелем, під час якого Тарас Берч і Тарас Копицяніс відчитали уривки Четвертого універсалу. В імені Відділу УККА привітав отців парохів і всіх присутніх відповідальний за програму заступник голови Іван Пакош. Він закликав присутніх одностайно вголос мовчавою вшанувати пам'ять всіх тих, що впали в боротьбі за волю України.

Програмою свята вміло провадив молодий член управи Відділу Тарас Пилимук.

Коротку промову англійською мовою вголосив Йосиф Хома. Він вміло охопив стремління українського народу до волі, відчитав уривки з американської преси про цьогорічні відзначення державних актів в Україні, а на закінчення прочитав прокламацію, яку з цієї нагоди видав староста пов. Нассава Томас Гулота. Головну доповідь українською мовою вголосила Катерина Мицько. Доповідка зробила аналіз умови і подій в Україні і

у світі перед і під час Першої світової війни. Вона підкреслила велику історичну важливість державних актів — проголошення відновлення української держави Четвертим універсалом, а відтак злук розділення частин України в одну соборну дієвість.

Прелегента широко охопила також сучасні події в Україні і світі, стверджуючи, що в обличчя повного банкрутства комуністичної системи в усьому світі і мобілізації всіх творчих сил суспільства, щоб повернути людині і народам Богом їм дані право на волю, перед українським народом відкривається чергова історична нагода, щоб скинути московське ярмо. Але ми мусимо напружити свої сили і поставити справу української держави чітко і виразно, так як це роблять інші народи. Вона висловила сильну віру в те, що вже недалекий той час, коли під тиском поневолення народів розвалиться російська імперія, а на її руїнах постануть вільні країни, в тому і вільна Україна. В мистецькій частині програми взяли участь місцева молодь з відповідними декламаціями, а саме — сестрички Оля і Маруся Саміли, Катруся Грушка, Гануся і Марко Михайлишини, Марта Махук і Катруся Пакош. Всі декламації були виконані на відповідному рівні.

Присемно несподіванкою був виступ нової групи „Блискавка любови“, в склад як входять Мерлін Вуд, Ксеня Кузик, Андрій Вовк і Роман Подольок. Група виконала ряд пісень, деякі власного авторства і композиції.

Найбільшою atrakцією мистецької програми був виступ знайомих української громади солістів Святослава Жили-Каюра, аккомпанював Михайло Лев. Вони бездоганно, чудово, з великим відчуттям виконали ряд пісень. Всіх виконавців програми присутні нагородили широкими оплесками. Цю вдалу під кожним оглядом імпрезу закінчено відспіванням національного гімну.

Катерина Мицько

Зустріч з Євгеном Сверстюком у Пармі

3-го січня заходом Комітету Суспільної Опіки при УЗО, на чолі з його головою мгрм Мирославою Оришкевич, і парафією Пресвятої Богородиці з її настоятелем о. д-ром Іваном Тиливським та під протекторатом Українських Злучених Організацій Великого Клівленду з їх головою мгрм Василем Ліщинським відбулася зустріч Євгена Сверстюка з громадянами Клівленду-Парми. Незабутній вечір в залі церкви Покрова Пресвятої Богородиці відкрив д-р Володимир Боднар і попросив до слова голову УЗО мгра Василя Ліщинського. Голова УЗО привітав достойного і шановного гостя Євгена Сверстюка, всесвітніх отців і всіх присутніх та побажав прелегентові в новому році багаті успіхи та здоров'я. Він також згадав, що в місцевій кредитивній спілці відчинилися два ошадністі конти, де можна складати пожертви на Правозахисний Рух і поміч в Україні. Вибрано також управу в складі: о. д-ра І. Тиливського та інших отців мгра Мирослава Оришкевича мгра Василя Ліщинського, яка буде перевіряти і дбати про відповідне розподілення фондів згідно з потребами і важливістю обставин на Україні.

Далі виступив о. д-р І. Тиливський, який коротко подав біографію Е. Сверстюка. Письменник народився в 1928 році на Волині, Батьківщині Лесі Українки. Закінчив Львівський Університет, аспірантуру в Київському Університеті. Написав наукову дисертацію на ступіні кандидата педагогічних наук. Е. Сверстюк — літературознавець, критик, поет, письменник, філософ, глибокий мислитель, живе втілення релігійності, інтелекту та скромності. Його поеми і есеї навіяні глибокою сутністю. За свої стійкі переконання був засуджений в 7 років пермських таборів і 5 років заслання. Передовий член Національного Руху в Україні за Перебудову, схвалює позитивну працю Гельсінської групи.

Модератором цієї зустрічі був проф. д-р Ярема Раківський, який запросив Любу Боднар відчитати поему Сверстюка „В день народження Стуса“. Наталка Кріслата читала поему „Щедрий Вечір“, а Дарія Горюхінська — уривки з його есеїв. Зміст поезії характеризує глибока духовність і ідеалізм.

Повстанням з місць і довготривалими оплесками вітала численна публіка виступ прелегента Е. Сверстюка. Його промова складалася з трьох частин: загальної, читання власних поезій і відповіді на запитання. „В сьогоднішньому,

неспокійному світі людина відійшла від своєї суті — наступила духовна криза людства“. — говорив Е. Сверстюк. „Твори великих людей — це не тільки праця пера чи пензля, але передовсім творіння і горіння духа. Динамічна моральність мусить прямувати до Бога і його заповідей, що є невідмінним промотором дальшого розвитку життя. Дух а не матерія дає нам сенс і силу. Через бездуховний матеріалізм ми загубили цей суттєвий ключ і свою спадщину. Комунізм зробив а нас покійного раба для своїх нелюдських потреб, зробив з нас так званих „гомо советікус“, як бездушне знаряддя в їх руках. Треба відволітись від цього, знайти і духовний корінь. Мусимо відновити нове мислення та присплати релігійні і духовні цінності. Чим більше ми йдемо в глибину — коріння, тим вище злітаємо до висот, до неба. Треба сягати до висот, а не доводиться мізерними речами. Світ зійшов на мільни і забув за Бога і духовність. В Україні нас нищили фізично і духовно. Знівели і затроїли нам землю а найважливіше — влізли в душу, в нашу сутність. Як можна говорити про перебудову, коли не було правильної будови, здорового, християнського фундаменту. Комуністи знівели людські цінності, винищили наші ліси і нашу плідну землю. Бо соціалізм створений для людини малого росту, просто „робота“ для цілєї казюної клітки. Замість серця вклинули в нас мотори“.

В другій частині своєї доповіді Е. Сверстюк читав кілька своїх глибоких змістом поезій: „На канадському цвинтарі“, „Шпади“, „Наших шістьдесятих років“, „Віра, Надія і Любов“, „Володимирська Богоматір“, „Різдвяний“ і „Бездня зває безодню“. Відповідаючи на запити, Е. Сверстюк був дуже опанованим, вдумчивим, зрівноваженим, статочним і тактовним. Треба зважити, що він ще тепер переносить тяжкі удари. Хоч би згадати його родинні трагедії: тяжку недугу вчунки і сина. Відчувається, що з його випромінює духовна сила і енергія. Е. Сверстюк згадав, як в Україні все тенденційно перевернулося, заклопочується і заманюється режимними органами. Але освіднення широким мас нашого народу поступав вперед і ми діждемося нашого Воскресіння“.

На закінчення учителька Олена Хмільяк від Суспільної Опіки дякувала прелегентові і вручила йому китцю квітів. Описала слухавала перекуку в заряді парафії Покрова Пресвятої Богородиці.

Володимир Боднар

„Червона Капіна“...

(Закінчення зі стор. 1)

Питаємося чи вже вибрали організатори цілі на есвтуальний цьогорічний прихід, на який вони надіються. Розуміється, відповідь є, що цим разом у зв'язку з подіями в Україні напевно буде до того відповідний напрям для рішення.

Під знаком України готується цілий настрій імпрези, в якій окрему частину забере льосування картин, які подарували українські мистці на виграшу, що її переводить пластовий курінь УПС і УСП „Верховинки“, з доходом на цілі допомоги Україні.

Сама презентація дебютанток готується на год. 9:30 вечора безпосередньо після вечери, що розпочинається в год. 7-й і пов'язана

чим разом також з несподіванкою для гостей.

Вечірній триватимуть до год. 2-ої ранку, а до танців будуть пригравати дві оркестри: „Темпо“ і три Олеса Кузишани.

Вечірній відкриває коротким словом С. Рудик, як голова комітету, а дебютанток та їхніх ескортів представлять Марта та Орест Кебадо. Кожна дебютантка, розказують організатори, дістане окремих альбом з відзнакою „Червоної Капіни“ та чотири різні знімками з імпрези, як також дереворит мисткині Слави Геруляк, що зображує червону капіну.

Декорації залу підготує, як попередньо, Ореста Федун, а дебютанток крім М. Кебадо приготує-де до виступу Борис Богачевський.

Хоча, як кажуть гості, речень зголошення на бенкет вже минула, молодь може купувати квитки в день вечорини при вступі в ціні 35 дол. Молоді буде напевно багато — а це й ціль такої імпрези.

ДОПОВІДЬ НЕ ВІДБУДЕТЬСЯ

Українська Вільна Академія Наук має честь запросити громадянство на

ДОПОВІДЬ ВЯЧЕСЛАВА БРЮХОВЕЦЬКОГО НА ТЕМУ

ЛІНА КОСТЕНКО СЬОГОДНІ

Відкриття — ЮРІЙ ШЕВЕЛЬОВ

Засідання відбудеться

в неділю, 25-го лютого 1990 р. о 2-й год. дня

в будинку УВАН в Нй Йорку, Н. Й.

206 Захід 100-та вул. • (212) 222-1866

Дирекція Федеральної Кредитової Кооперативи САМОПОМІЧ і Управа Товариства „САМОПОМІЧ“ в Пассейку, Н. Дж.

запрошує все своє Членство на

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

які відбудуться в неділю, 25-го лютого 1990 р., о год. 4-й по пол.

в залі Української Централі, 240 Hope Avenue, Пассейк, Н. Дж.

ДИРЕКЦІЯ

В Міннеаполісі гідно відзначено роковини 22-го Січня

У неділю, 28-го січня ц.р., в просторій залі української католицької церкви під патронатом відділу УАКРА-ди й УККА українська громада Міннеаполісу, Мінн. гідно відзначила 72-річницю проголошення історичних актів про незалежність, соборність і суверенність Української Народної Республіки.

Святкування розпочалися відправленням молебнів по українських церквах, в часі яких настоятелі у своїх проповідях відзначили важливість історичної події та закликали своїх парафіян взяти масову участь у святкуванні, яке почалося при заповненні залу о год. 4-й по полудні.

Свято відкрив д-р В. Анастас підкресливши історичне значення проголошення актів незалежності й соборності України і навізуючи до сучасних подій в Україні, де саме тепер відроджуються традиції Української Народної Республіки. Після цього прокламвала вірш губернатор Міннесоти Руді Перича прочитала Марія Пасінік.

Виступас президент УНР в екзиді Микола Плавюк.

Великою atrakцією свята було ще й те, що на головну доповідь був запрошений новообраний президент УНР в екзиді Микола Плавюк, який відвідав всі українські церкви в Міннеаполісі, де його тепло привітали настоятелі церков. Його, як головного доповідача, представив голова Об'єднання Прихильників УНР на Північну Америку А. Семенюк, який коротко познайомив присутніх з громадською та політичною діяльністю президента в минулому.

Доповідка проаналізувала сучасні події в Україні і в світі і цікавим насвітленням тих подій цілкомити половин слухачів аудиторії. В коротких рисах він накреслив ХХ століття, яке записане в історії людства, як доба розкладу імперій, постання і банкрутство кому-

Завершенням мистецької програми був виступ широковідомого в нас хору „Дніпро“ під мистецьким керівництвом Кіри Царградської, який на високому мистецькому рівні виконав „Ой у лузі червона калина“ (стрілецька пісня в обробці О. Кошиця), „Вогник“ (слова А. Малишка, муз. П. Майборода, аранж. К. Царградської), „Балада про отчий дім“ (слова Р. Братуля, муз. В. Івасюка, обробка К. Царградської), „Україно-мати, кат сконав“ (слова С. Черкасенка, муз. Степенка).

На закінчення свята хор і всі присутні урочисто відспівали український національний славень „Ше не вмерла України“.

В. Стиніславів

Зустріч з І. Голуб

Змни що відбуваються в краю, уможливили багатом контакти з рідними і приятелями закордоном, а також відвідини у них, в тому числі і в Німеччині. Зоблизилося в цей площині контакти і кількості драйових доповідачів в УВУ.

У четвер, 4-го січня відбулася в УВУ в Мюнхені цікава зустріч з Іриною Голуб, дочкою відомого журналіста, письменника, літературознавця і мовознавця Бориса Антоненка-Давидовича, який у двадцять років належав до провідних діячів нашого культурного і письменницького відродження. Будучи на відвідинах у приятеля, вона навязала також контакт з колишніми приятелями батька в еміграції і через них вирішила поділитися своїми споминами про батька, а зокрема на те, щоб і спростувати дещо, що неточно представлено про батька на Заході, а головне про пізніші роки його життя. Був це цікавий літературний вечір, пов'язаний з особистими і родинними споминами інтелектуальної жінки, яка старалася представити „білі плями“ з життя батька і при цьому прочитала кілька його рукописних поезій.

Проводив цей вечір з рамени філософського факультету проф. І. Качуровський, відомий в Україні науковець, журналіст, поет і літературознавець. Він дуже прихильно представив численній аудиторії дорогу нам гостю, якої до недавня годі було нам і сподіватися. Але часи, під впливом сучасних подій, неперворотно змінилися, і такі зустрічі можливі.

Коли в 1935 році заарештували Бориса Антоненка-Давидовича, його дочка була тільки два роки. У своїй молодості вона батька не бачила. Понад 20 років відбув він в ув'язненні і на засіданні в Центральній Азі. Шойно в 1956 році його „реабілітували“ і дозволити повернутися до Києва. Тоді прийшла зустріч з дочкою — вже дорослою і зрілою людиною, тому й зустріч була, як згадувало дочка, „досить тривожною, бо треба було себе познавати“.

В Києві він постулював відновити свою письменницьку і наукову діяльність. Були це вже часи М. Хрущова, що позначилися деякою свободнішою діяльністю, однак все ще дощали обмеження. В шістдесяті роках виходять його збірки нарисів і оповідань — „Збруу“ (1959), „В сім'ї вільній, новій“ (1960), збірка дитячих оповідань і казок „Золотий корабель“ (1960) і коротка новела „Слово матер“ (1964), якими позначався його вплив на письменників шістдесятих років. Може найкраще відомою з цього часу є його новела „За ширмою“ (1963), за яку його гостро критикували за „укиди від принципів соціалізму“. Ця новела порушує актуальні гуманітарні питання — в Ужестані, представляє соціологічне питання до батьків. Старався він представити соціологічно-духовну спадковність народу, що відображена в неакційних новелах „Сні мати“ та „Нащадки пращів“, але їх повністю не довершили.

Помер письменник в Києві в травні 1984 року. Попруч з відомою діяльністю його, як письменника і публіциста, Ірина Голуб представила батька також і поетом, і при цьому прочитала кілька ще неопублікованих його віршів, що було приємною несподіванкою для багатьох присутніх. Ірина Голуб своєю розповіддю значно доповнила відомості про батька і тим справила приємне враження на учасників.

Б. К.

ОКСАНА ПОБАЧЕВСЬКА в пам'ять Дорогого Приятеля бл. п. ЯРКА „РОБУСЯ“ РУБЛЯ жертвує 100.00 дол. на Альманах КПК. Управл. КПК

Замість квітів на свічку могли нам Дорого!

св. п. Тані Хархаліс

складаємо \$50.00

не Фонд Дітей Чорнобилл.

Юрій і Мирослава ГРАБ

Ділимося сумною вісткою

з Родиною, Приятелями і Українською Громадою,

що в середу, 24-го січня 1990 р.

відійшов у Вічність по тяжкій недугі

на 66-му році життя

наш Найдорожчий

МУЖ, БАТЬКО І ДІДО

бл. п.

РОМАН ОЛЕКСЮК

Ділимося з Родиною та Приятелями жалібною вісткою,

що 9-го лютого 1990 р., по тяжкій і довгій недугі,

відійшла у Вічність на 65-му році життя

наша Найдорожча

ДРУЖИНА, МАМА, БАБУСЯ, СЕСТРА І ПІТКА

бл. п.

Марійка Володимирівна Колуд-Черешня

ПАНАХИДА була відправлена в похоронному заведенні Long 11-го лютого, а ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в церкві св. І. Золотоустого та на цвинтарі Resurrection, Washington, DC 12-го лютого 1990 р.

у глибокому смутку:

муж — ІВАН

ПІЗІА ДУБЧАК з чоловіком ІВАНОМ

ХРИСТИНА ПАТРИЦІЯ з ІВАНОМ

ВАСИЛЕМ

сестра — ГАЛИНА ТИМОЧКО з мужем

д-р. ОСИПОМ

племінник — д-р ЮРА ТИМОЧКО

племінниця — ОРИСІЯ І НАТАЛКА ТИМОЧКО

та всі Рідні в Америці і в Україні

Замість квітів на свічку

св. п. МАРІЯКИ В. ЧЕРЕШНІ

подарували на фонд дітей Чорнобилл

Федоско Юрій

Колосці Василь

Валопс Джим

Меналаце Рено

Дубчак Олександр

Черешня Василь

Шимків Іван

Пелешко С.

Швабський Остап

Литус Василь

Магара Михайло

Бейлі Марія

РАЗОМ 205.00

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ UKRAINIAN FREE UNIVERSITY FOUNDATION, INC. P.O. Box 1028, New York, N.Y. 10276

ВШАНОВУЮЧИ СВІТЛЮ ПАМ'ЯТЬ

померлих Дорогих Осіб пожертвували на українську науку стипендії, українські студії в УВУ слідує: жертвувати:

д-р. Ірена Гребеняк, в св. п. батьки Івана	\$2,000.00
І Станіслав та брата Романа	1,000.00
Оксана Коліно, в св. п. мужа мгр. Василя	1,000.00
Мірослава Савчук, в св. п. мужа д-р. Володимира	500.00
мгр. Марта Савчук, в св. п. мужа д-р. Константина	300.00
Василь і Ірена Іванчинини, в св. п. сина Романа	250.00
д-р. Марія Фішер-Слиш, в св. п. д-р. Рудольфа	100.00
Марія Турчин, в св. п. приятеля Романа Кордуби	100.00
мгр. Тарас Когут, в св. п. батьки Михайла і Софії	100.00
Ірина Іванчиняк, в св. п. мужа Михайла, батька	100.00
і дідуся	100.00
Степан і Параскевія Прятка, в св. п. сина Андрія	50.00
Дарія Хухра, в св. п. проф. Омелана і Ярослава	50.00
Кушнір	50.00
Інж. Юрій Хухра, в св. п. проф. Омелана	50.00
і Ярослава Кушнір	50.00
Василь і Анна Серант, в св. п. Миколи Білевича	40.00
Анна Марчуза, в св. п. мужа Петра	30.00
Микола Кавка, в св. п. проф. Омелана і Ярослава	25.00
Кушнір	25.00
Марія Душин, в св. п. мужа д-р. Володимира	25.00
Микола Ян Зацукний, в св. п. Лідії Котлярчук	20.00

БОЖЕСТВЕННІ ЛІТУРГІЇ І ПАНАХИДИ за померлих членів Фондуції, та осіб у світлу пам'яті котрих родина чи друзі зложили пожертву на Фондуцію УВУ — відправляються кожного року в останню неділю січня в українських церквах у всіх краях нашого поселення.

ПРОСИМО слідувати за нашими оголошеннями. ДЯКУЄМО всім Великимим Жертводам і клопимо наші голови перед пам'яттю Покійних. Нехай паскавий Господь дасть їм вічний спокій, а світла пам'ять про Них залишиться вічна серед нашої спільноти.

УПРАВА Ф. УВУ

ПРЕЗИДЕНТ ДЖОРДЖ БУШ і провідники трьох народів, що проживають у підніжжі гір Андів, відбули першу регіональну вершинну конференцію в справі торгівлі наркотиками та погодилися на спільні заходи в поборюванні вирощування та експортування. Спільна заява цих чотирьох державних мужів відкидає можливість поширення дії американського війська на території цих країн у боротьбі з пачкарством кокаїні. Президент Дж. Буш і президенти Колумбії, Болівії і Перу не односторонньо підкреслювали потребу допомоги знайти заміну сільськогосподарську культуру для тих, які вирощують кушкі, як один із найбільш поплатних урожаїв. Вони також звернулися до європейських країн та Японії про економічну допомогу. Президент Дж. Буш зі своєї сторони обов'язався подбати про більшості збуту в ЗСА для такого замінного урожаю, як кава та свіжі квіти.

МІНУЛОГО ТИЖНЯ Англія та Аргентина вирішили відновити вповні свої дипломатичні зв'язки, які було перервано в 1982 році, коли Аргентина розпочала війну з Англійою за відвоювання Фолклендських островів. Цю заяву видало одночасно в Лондоні та англійською і аргентинською делегаціями в Мадриді, де відбувалися переговори в цій справі. Крім цього в цих переговорах Англія погодилася зняти 150-мильову оборонну зону довкола островів та дозволити в'їзд аргентинським кораблям і літакам на острови.

З ініціативи дирекції української цілоденної школи св. Димитрія в Торонто-Вестон та моральною і матеріальною допомогою Шкільної Ради КУК Торонто, Т-ва прихильників Народного Руху України за Перебудову та цілоденних шкіл св. Димитрія, св. Йосафата, св. Софії, Кардинала Йосифа Сліпого, св. Духа в Гамільтоні та деяких суботніх шкіл, 22-го січня ц.р. відбулася величава імпреза-маніфестація, що заступовує на призначення і подяку її організаторам від української громади.

22-го січня 1918 і 1919 років — це дні самостійності і соборності українського народу.

Цьогорічний день 22-го січня був похмурим і холодним. Але це ніяк не перешкоджало зібратися тисячам дітей і старших. Вже

Україно, ми твої діти!.. перед заповідненою 1:30 велика площа парафії св. Димитрія заповнилася. Понад сорок національних українських прапорів в руках старших учнів цілоденних шкіл створили шпалі перед входом до церкви. Автобуси привозили учнів згаданих шкіл. Всі вони веселі, бадьорі, від першої до найстарших класів з прапорами. На них з однієї сторони намальовані синьо-жовті українські кольори, а з другої кольори Канади.

Рівно о год. 1:30 дзвонять дзвони... Церква по берегах заповнена дітьми шкіл і старшими. Священники Тарас Лозинський, Ринард Гладько, Ренальдо Ке-

кеш і прелат Василь Дзюрман впроваджують Владику Ізидора Борейського і митроф. протоієрея Петра Бублика до престолу, перед яким вони відправляють Соборний Молебень до Пресвятої Владичиці — Цариці України. До Молебня під проводом о. Тараса Лозинського набожно співає ціла церква. Під час відправи зворушливими були виголошувані українською і англійською мовами прохання дітей з п'ятих цілоденних шкіл, просячи Всевисшнього за свободу нашої Церкви, за переселення дітей і терплячих дітей Чорнобильця, за Україну, а ціла церква співом потрібного "Господи помилуй" долучилася до прохання чистих дитячих сердець. Співом колядки "Во Вифлеме" закінчилися відправи і таким самим добре організованим порядком під проводом прапороносців, церковних хоругво-образів, похід під звуки церковних дзвонів прямує до дещо віддаленої великої і належної під кожним оглядом до зовнішньої маніфестації приготуваної площі. Таблички показують міста: Київ, Житомир, Рівне, Тернопіль, Львів. Біля 1300 дітей учнів і стільких ж старших, що, взявшись за руки, під спів "Ой у лузі червона калина" створили символічний живий ланцюг в солідарності з таким живим ланцюгом, що 21-го січня ц.р. відбувся на Україні на такій самій трасі від Києва до Львова. Пресовий комунікат, переданий факсом зі Львова, подав: "Понад 500,000 людей взяли участь у створенні живого ланцюга, який тягнувся від Києва через Житомир, Рівне, Тернопіль, Львів аж до Івано-Франківська. З ініціативи Руху масово організовано громадянство України в цій демонстрації Самостійності. Учасники твердили, що ті, котрі минулого року нас арештували, нині стали з нами в ряд! ІАСС подав, що в Києві деякі учасники 100,000 демонстрації на Софійській

площі закликали за самостійність України та за створення Народного уряду членами Руху". В такому настрої і душі відбувалася маніфестація на площі св. Димитрія. Під національними прапорами, тисячами прапорів у руках учнів шкіл, під спів "Ой у лузі червона калина", біля 3,000 дітей й старших, разом створили чудову цілість, а через голосники, установлені на площі, розносились спів маніфестуючих українців по просторому місту.

З трибуни, на якій зібрався священник, представники організованого українського життя, преси на чолі з Владком та гостем, з України Р. Братунем, пролунали слова радості і подяки всім, що причинилися до успіху цієї маніфестації та надії на кращу долю нашого народу від голови Т-ва прихильників Руху мгра Ераста Гуцуляка і представника Руху з України Р. Братуня, який передавав привіт з України. Співом "Ой у лузі червона калина" і національним гімном "Ще не вмерла України" закінчилися маніфестація. На площі стояли два великі авта, які збирали всі дари, що приносили їх учасники, для допомоги Україні, а зокрема дітям, потерпілим від Чорнобильської катастрофи. Всі ці дари (50 тонн) відправлені 4-го лютого спеціальним транспортним літаком до Києва.

По закінченні маніфестації ще кільканадцять осіб, священники, журналісти зійшлися у парафіяльному приміщенні, щоб поділитися думками. Голова Шкільної Ради Л. Зараска подякувала всім, а зокрема ініціаторам і тим, що найбільше до організації і успіху причинилися, а ними були: о. Т. Лозинський, директори цілоденних шкіл, сестра Р. Татарин, Дарія Дяковська, Таня Онішук, Надія Луців, Михайло Яворський, Анна Булло, Мирослав Задвірний (Гамільтон) та інші, а їх було багато і згадати всіх було б неможливо. Хай добре виконаний обов'язок буде для них найкращою нагородою!

Василь Дідюк

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу ТОРОНТО, Онт., Канада

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в неділю, 11-го березня 1990 р. о год. 2-ій по пол. в залі будинку СКВУ

2118 A Bloor Street West, Toronto, Ont., Canada

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішенням правом голосу Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делегати та по два делегати наступних Відділів:

49. 401. 402. 407. 408. 415. 426. 432. 439. 440. 441. 442. 446. 456. 460. 464. 466. 470. 474. 480

Гостям Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо

ПРОГРАМА НАРАД

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Ствердження правильності зборів
3. Вибір Президії
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів
5. Звіт уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами і їх прийняття
7. Вибір нової Управи
8. Слово голови през. УНСоюзу д-ра ІВАНА О. ФЛИСА
9. План праці на біжучий рік
10. Внески і запити
11. Закриття Загальних Зборів

У нарадах візьмуть участь:

д-р Іван О. Флис, головний предсідник УНС
мгр Іван Геврик, головний директор для Канади
ред. Василь Дідюк, головний радник УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ

о. Мирон Стасів, голова
Іван Шпапак, секретар
Інок. Роман Бенеш, касир

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу НІЯГАРА, Онт.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в суботу, 24-го лютого 1990 р. о год. 2-ій по пол. в залі Української (Ст. Катерини) Кредитівки

118 Niagara Street, St. Catharines, Ont., Canada

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішенням правом голосу Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делегати, та по два делегати наступних Відділів:

403. 412. 416. 427. 451. 454. 458. 461. 462. 468

Гостям Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо

ПРОГРАМА НАРАД

1. Відкриття і схвалення порядку нарад
2. Ствердження правильності зборів
3. Вибір Президії
4. Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів
5. Звіт уступаючої Управи і Контрольної Комісії
6. Дискусія над звітами і їх прийняття
7. Вибір нової Управи
8. Слово гол. директора для Канади мгра ІВАНА ГЕВРИКА
9. План праці на біжучий рік
10. Внески і запити
11. Закриття Загальних Зборів

У нарадах візьмуть участь:

мгр Іван Геврик, гол. директор для Канади

За УПРАВУ ОКРУГИ:

д-р Богдан Долішній, голова
о. Михайло Блаженко, почесний голова Округу

scope travel inc

1605 Springfield Avenue, Maplewood, N.J. 07040
(201) 378-8998 Toll Free (800) 242-7267

НА ЗАГАЛЬНЕ БАЖАННЯ ДОДАТКОВА МІНІ ТУРА НА ІІІ НАУКОВИЙ КОНГРЕС СФУЛТ В УКРАЇНІ КИЇВ

2-го — 12-го серпня 1990 р.

Відлет тільки з Нью Йорку

1750.00 дол.

Ціна включає: Перелет Нью Йорк — Київ — Нью Йорк на Swissair і Lufthansa, цілу програму конгресу в Києві, повне прохарчування, першокласні готелі, вичерпні туристичні оглядини.

REGISTRATION COUPON FOR CONGRESS PARTICIPANTS • UKRAINE, AUGUST 3-16, 1990

ІІІ НАУКОВИЙ КОНГРЕС СФУЛТ

ACCREDITED Council for continuing Medical
Associates CATEGORY "2" = 48 credit hrs

PARTICIPANT'S NAME _____

HOME ADDRESS _____

OFFICE ADDRESS _____

TEL HOME (____) _____ TEL OFFICE (____) _____

SPECIALTY _____

REGISTRATION FEE DUE AT TIME OF YOUR REGISTRATION

CHECK MADE OUT TO WFUMA

REGISTRATION FEES

WFUMA ACTIVE MEMBERS

NON-MEMBERS

PENSIONERS and RESIDENT DOCTORS

MEDICAL STUDENTS

\$300.00

\$400.00

\$ 50.00

NO FEE

PENALTIES FOR CANCELLATION

90 days or prior to USA departure date \$ 50.00

89 days or less \$100.00

Enclosed check in amount of \$ _____ covering my registration fee for the MEDICAL CONGRESS to be held in Ukraine August 1990

(signature)

(date)

ФОНД ДОПОМОГИ ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ

звертається до УКРАЇНЦІВ в ДІАСПОРІ при-
силати грошові пожертви на закуп і перевезення в
Україну ліків, вітамінів, харчів, одягу тощо для хворю-
чих від надмірної радіації дітей в Україні.

Моя пожертва _____ дол.

Чек виписувати на Children of Chernobyl Relief Fund.

Ім'я і прізвище _____

Адреса _____

Пожертви просимо висилати на адреси

Children of Chernobyl Relief Fund or Rukh Fund
c/o Ukrainian National Ass'n
30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302

або

Children of Chernobyl Relief Fund or Rukh Fund
272 Old Short Hills Rd., Short Hills, N.J. 07078

УПРАВА ФОНДУ ДОПОМОГИ ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ
Проф. Тарас Гунчак, голова

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ проголошує

ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ НА АКАДЕМІЧНИЙ РІК 1990/1991

Згідно з рішенням Стипендіальної Комісії у червні 1988 року

- а) стипендії будуть призначені тільки для UNDERGRADUATE СТУДЕНТІВ визначених каледжів та університетів (які студіюють для одержання свого першого ступеня бакалавра) і для ГРАДУАНТІВ СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ, які будуть прийняті до каледжу чи університету в часі виплати стипендій;
- б) студент-аплікант мусить бути АКТИВНИМ ЧЛЕНОМ УНСОЮЗУ (платить вкладку) принаймні ДВА РОКИ при кінці березня того року в якому вносить своє подання на стипендію.

Основи призначення стипендій:

1. фінансова потреба
2. предмет студії
3. студійні досягнення
4. активність в українському громадському, а зокрема студентському житті

До Канцелярії УНСоюзу треба прислати

НЕ ПІЗНІШЕ ЯК:

31-го березня 1990 р. — вивопнений, підписаний і датований ФОРМУЛЯР
1-го травня 1990 р. — всі вимінені ДОКУМЕНТИ і ФОТОЗНІМКУ.

Для набуття стипендіального формуляра пишть на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

ШКІРНІ

НЕДУГИ

РАК ШКІРИ

ВЕНЕРИЧНІ

ХВОРОБИ

ЗАБИГИ ПРОТИ ВТРАТИ

ВОЛОССЯ

ЗАСТРИКИ COLLAGEN

ЛІКУВАННЯ ЗМОРЩОК

JIM

BARAL, M.D.

ЛІЦЕНЗІЙОВАНИЙ

ДЕРМАТОЛОГ

Центр американської

дерматології

(212) 247-1700

210 Central Park South

New York, N.Y.

(bet. 5th & 7th Ave.)

Medicare приймається

Пациєнтів приймається тільки

за домовленістю

Працюємо також в суботу

Можете знайти нас скоро

в NYNEX Yellow Pages

• FOR SALE •

ДЛЯ УКРАЇНИ

Церковна парча, добре складена, готовий

церковний одяг (риз), або на ярді

По зворі проху писати або телефонувати:

AMERICAN CHURCH SUPPLY

945 S. Batavia Ave., Geneva, IL 60134

(312) 232-8384

Ми говоримо тільки по-англійськи.

• РОЗШУКИ •

ПОШУКУЮ РОДИЧІВ

які замешкали в Нью Йорку

мами брата і сестру

ШЕВЦІВ ОНУФОРІЙ

І ТЕТЯНА ФЕДОРОВИЧ.

Хто знав би про них або вони

сами проху писати

USSR

Україна 293770

Львівська обл.

Дрогобицький р-н

м. Стебник

вул. Ентузіастів 2/62

Кметь Любов Василівна

Пошукую брата або його родичів

нар. в селі Тростянець обл.

Краківська, після війни жив

в Німеччині Germany, Ingolstadt

Donor, Schong 19, Basic Mykola

Хто знав би про него або він

сам, проху писати на адресу

УРСР

Володимир Шуманів (Вачів)

обл. Тернопіль

м. Чортків

50 Першотравнева

Пошукую брата або його родичів

ІВАНА ГУМЕННОГО

ФІЛІМОНОВИЧА

Нар 1911 р. в обл. Хмельницька

село Думанів, р-н Оринин

ський, після війни жили в Аме-

риці. Хто знав би про него або

він сам, проху писати на

адресу.

УРСР

обл. Хмельницька

м. Камінь-Подільський

мікрор-н Первомайський

вул. Молодіжна

дім 23/107

Гумений Леонід Дмитрович

ГЕННАДІЙ ТАРАНЕНКО,

Харків, Україна, розшукує

родичів свого прадіда

САВИ ШАБАЛДАКА

який проживав у Сан Франсис-

ко, де помер у 1970 р. Листи

надсилати на адресу

The Ukrainian Museum

203 Second Avenue

New York, N.Y. 10003

• BUSINESS SERVICE •

Українська фірма „КАРПАТИ“

ВАСИЛЯ ЧОПАКА

займається побудовою будівлею,